

IV.

Overgangsbestemmelser.

§ 21.

Ret til at oppebære Aldersrente med to Trediedele af det for 65-aarige fastsatte Beløb har, jfr. dog § 6, Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 60 Aar samt: fra det fyldte 60de Aar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er mellem 59 og 60 Aar gamle, fra det fyldte 61de Aar Personer, der ved nævnte Tidspunkt er mellem 58 og 59 Aar gamle, fra det fyldte 62de Aar Personer, der ved samme Tidspunkt er mellem 57 og 58 Aar gamle, fra det fyldte 63de Aar Personer, der da er mellem 56 og 57 Aar gamle, og fra det fyldte 64de Aar Personer, der da er mellem 55 og 56 Aar gamle. Fradrag i Henhold til § 6 vil være at foretage, forinden de to Trediedele af Renten beregnes.

Med det fyldte 65de Aar oppebærer de i forrige Stykke omhandlede Personer fuld Aldersrente, jfr. dog § 6.

For Personer, der ved Lovens Ikrafttræden oppebærer Alderdomsunderstøttelse, bestemmes Aldersrentens faste Beløb ved den Alder, de havde, da de opnaede Alderdomsunderstøttelse; for saa vidt de paagældende, da de opnaede Alderdomsunderstøttelse, var eller ved Lovens Ikrafttræden er mellem 60 og 65 Aar gamle, er de berettigede til at nyde Aldersrente med det for 65-aarige fastsatte Beløb, alt dog under Iagttagelse af Bestemmelserne i § 6.

Dersom de i forrige Stykke omhandlede Personer den 1. Juli 1922 oppebærer en Alderdomsunderstøttelse, der er større end den Aldersrente, der maatte tilkomme dem, kan Kommunalbestyrelserne, for saa vidt det skønnes nødvendigt, forhøje Aldersrenten med et Beløb, der i det højeste maa udgøre fire Femtedele af Forskellen mellem Alderdomsunderstøttelsen paa ovennævnte Tidspunkt og den dem ved denne Lovs Ikrafttræden tilkommende Aldersrente. For saa vidt et saadant Tillæg ydes, skal det dog for hvert Aar, der forløber efter denne Lovs Ikrafttræden, nedsættes med mindst en Femtedel. Af det Beløb, hvormed Aldersrenten saaledes forhøjes, ydes Refusion af Forsørgelseskommunen og Statskassen efter Reglerne i §§ 13 og 16.

Bülow.

Joh. Veistrup.